

Portfólió

Hevesi Annabella

2022

tartalom

előszó	4
curriculum vitae	6
formatervezés	10
Drop	12
Bell jar	18
Phoenix	24
Slit	30
Odu	38
O trl	48
Luna	56
Opera collection	64
Burnt geometry	84
belsőépítészet	98
Sopron basket	100
DVTK	108

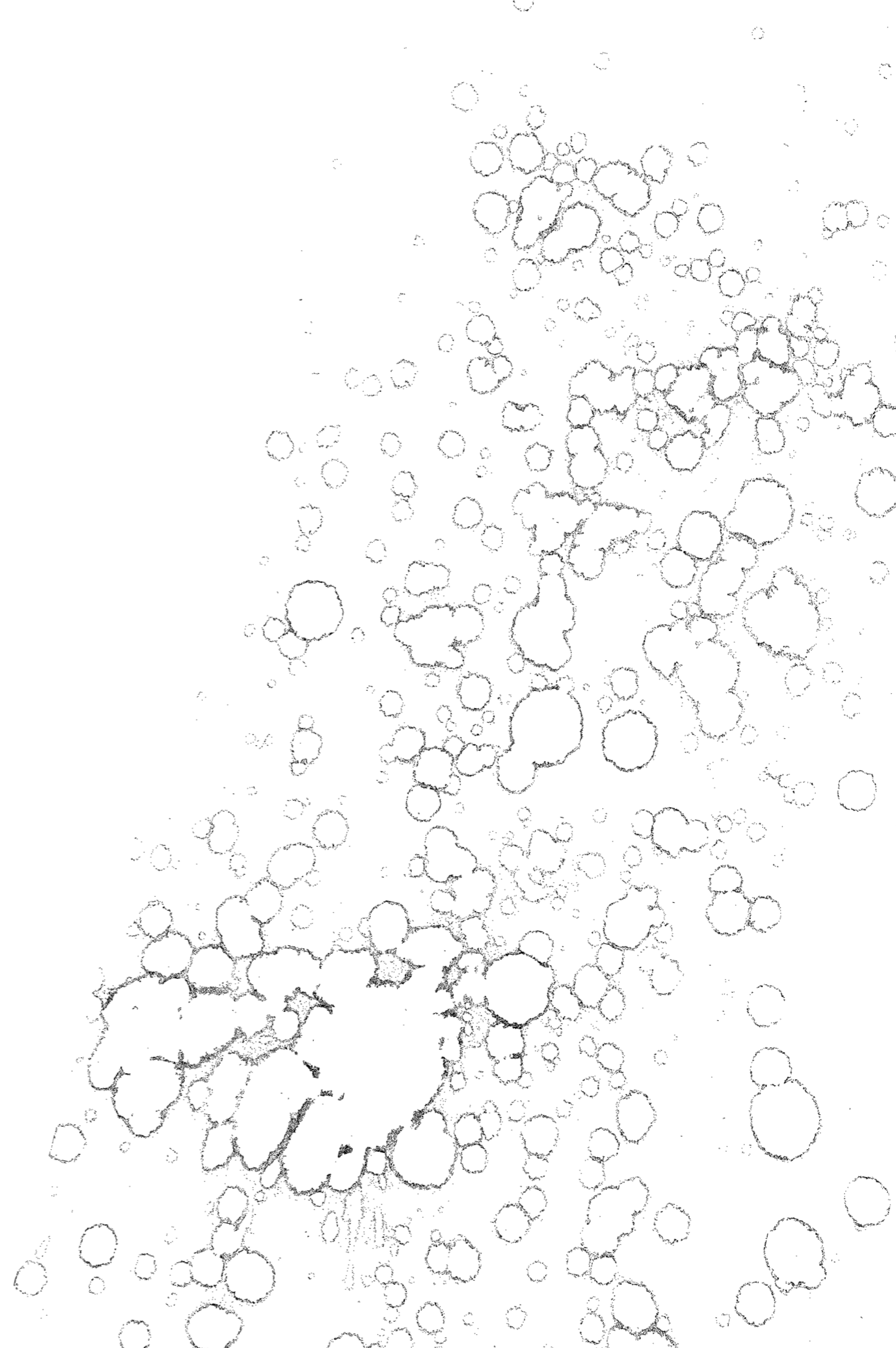
Előszó

Kedves Olvasó!

Az alábbi portfólión keresztül elsősorban formatervezői minőségemben mutakozom be. Ez a válogatás hűen tükrözi a tervezői identitásomat, kiemelve azon munkáimat, amelyeket egy-egy együttműködés dacára leginkább sajátomnak érzek. Ennek szellemében eddigi belsőépítészeti feladataim közül most csak néhányat fogok megmutatni.

Egy formaterv megítélése talán kívülállóként a leghitelesebb, elvégre ritkán adódik arra lehetőség, hogy a tervező közvetlenül el tudja mesélni a saját történetét, a tervezés folyamatát egy befogadó számára. Ezért ez a portfólió a folyamatok helyett az eredményekről szól, inkább egyfajta katalógusként értelmezhető. A szövegeket pedig a számomra legközelebb álló személy, Bella Gábor írta, így az ő szemén keresztül navigálom végig az olvasót.

curriculum vitae

Hevesi Annabella

Személyes adatok

1993. 08.07.

Békéscsaba

+36 30 608 9408

hevesi.annabella@lineandround.io

1126 Budapest, Böszörményi út 3/a

Munkatapasztalat

Vezető Tervező, Ügyvezető, Tulajdonos
IO line and round Kft.

Junior art director, formatervező, bútortervező
Exit the room Kft.

Formatervező gyakornok
Szövetség 39

Tanulmányok

Moholy- Nagy Művészeti Egyetem
Formatervezés MA

Moholy-Nagy Művészeti Egyetem
Formatervezés BA

Képző- és Iparművészeti Szakközépiskola és Kollégium
Animáció

Békéscsabai Evangélikus Gimnázium, Művészeti Szakközép, Kollégium
és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény
Elektronikus grafika

Nyelvtudás

magyar
(anyanyelv)

angol
(B2 komplex)

2018 -

2016 - 2017

2016

2016 - 2020

2013 - 2016

2011 - 2013

2008 - 2011

Kiállítások

2021. 10. - New standards 30 under 30, Societé, Budapest, Hungary
O CBNT szekrény

2020. 10. - Határtalan design, Kiscelli Múzeum, Budapest, Hungary
O TRL tálalóasztal, Luna szék

2020. 02. - Greenhouse, Stockholm Furniture and Light Fair, Stockholm, Svédország
MOME stand
O TRL tálalóasztal

2019. 09. - S/ALON Budapest, Budapest Sportaréna, Budapest, Magyarország
ODU íróasztal, O CBNT szekrény, Drop dugóhúzó

2019. 05. - Otthon Design kiállítás, Hungexpo, Budapest, Magyarország
Magyar Design Stand
ODU íróasztal

2019. 02. - Greenhouse, Stockholm Furniture and Light Fair, Stockholm, Svédország
MOME stand
Slit szék, Phoenix szék, ODU íróasztal

2018. 09. - MOME tanszéki kiállítás, Hybridart Space, Budapest, Magyarország
10+13 székiállítás
Slit szék, Phoenix szék

Díjak, elismerések

2019 - A'Design Award & Competition, Milan
Interior Space and Exhibition Design kategória

Arany minősítés a Sopron Basket öltözőkomplexummal

2019 - Arthungry díj 5.
Formatervezés kategória

I. helyezés és különdíj a Sopron Basket öltözőkomplexummal

III. helyezés az ODU íróasztallal

2014 - Design Terminál és BKK

Smart City Lab Budapest - a város működése

Közlekedés kategóriában nyertes pályamű a KARMA, oszd meg és haladj!

2013 - IBM Magyarország és Climate Kic

Kötetlen pálya - utak az okos városba

I. helyezés és a legmegvalósíthatóbb ötlet díja a KARMA pályamunkával

Programismeret

Keyshot	+++++	Premiere Pro	++++
Rhinoceros 3D	+++++	After Effects	+++
Photoshop	+++++	ZBrush	++
Illustrator	+++++	Archicad	++
InDesign	++++	Marvelous designer	+

formatervezés

Végül is ketten maradnak: Isten és a bor.

Ha igaza van Hamvas Bélának, akkor a szakralitás és a bor kapcsolata átfogó és mélyértelmű, és akkor ennek nem csak alanya van (Isten) és tárgya (bor), hanem szakrális maga az aktus is, a fogyasztás szertartása, következésképpen annak kell lennie minden eszköznek, melyek ezt a liturgiát kísérik és lehetővé teszik.

Nincs profán, alárendelt tárgy ebben a misztériumban.

A Drop terve azt vizsgálja, hogy amennyiben egy használati tárgy magasrendű formai kialakítással, s így tartalmi és szellemi többlet töltéssel bír, akkor ez kiemel-e az alárendelt, másodlagos eszközök sorából, s ez vajon visszahat-e magára a használat aktusára vagy az aktus tárgyára, azaz esetünkben a borivásra és magára a borra. Nemesítik-e egymást.

A szőlő átváltozása borra (és Istenné) metafizikai értelemben transzformáció. Metamorfózis.

A Drop szerkezete transzformációk lehetőségeit őrzi. Zárt állapotában elnyújtott csepp, de egyúttal a maskulin istenség fenyegető, fegyverszerű fallosz-imitációja is, s ilyen értelemben aktív és dinamikus akkor is, amikor nyugszik, használaton kívül van. Ilyenkor egy nyugtalanítóan rejtélyes dísz tárgy, titka van, nehéz megragadnia a kutató elmének.

Ha a formát megnyitjuk, a titkos részletek elkezdenek értelmet nyerni. A részek összeilleszthetőek, a kúpszerű hosszabb egység kontúrját alkotó szögek negatív párujra lelnek a félgömbös kupak furatában, kézbe simuló

fogantyúvá válik az új szerkezet. Feltárul a csavarorsó is, az egyik legősibb gép, az arkhimédeszi csavar transzformációja. A szándék tudatos és nyilvánvaló: a palack nyitásának aktusa maga is rítus legyen, elnyújtott és áldozatos, a liturgia része.

A megnyitott palackba dugóként is illeszthető a Drop, ez kézenfekvő következménye a formának és geometriájának. Ám tud még valamit ezen felül is, amely tulajdonsága sem nem kézenfekvő, sem nem szokványos, mégis szervesen illeszkedik a misztériumhoz.

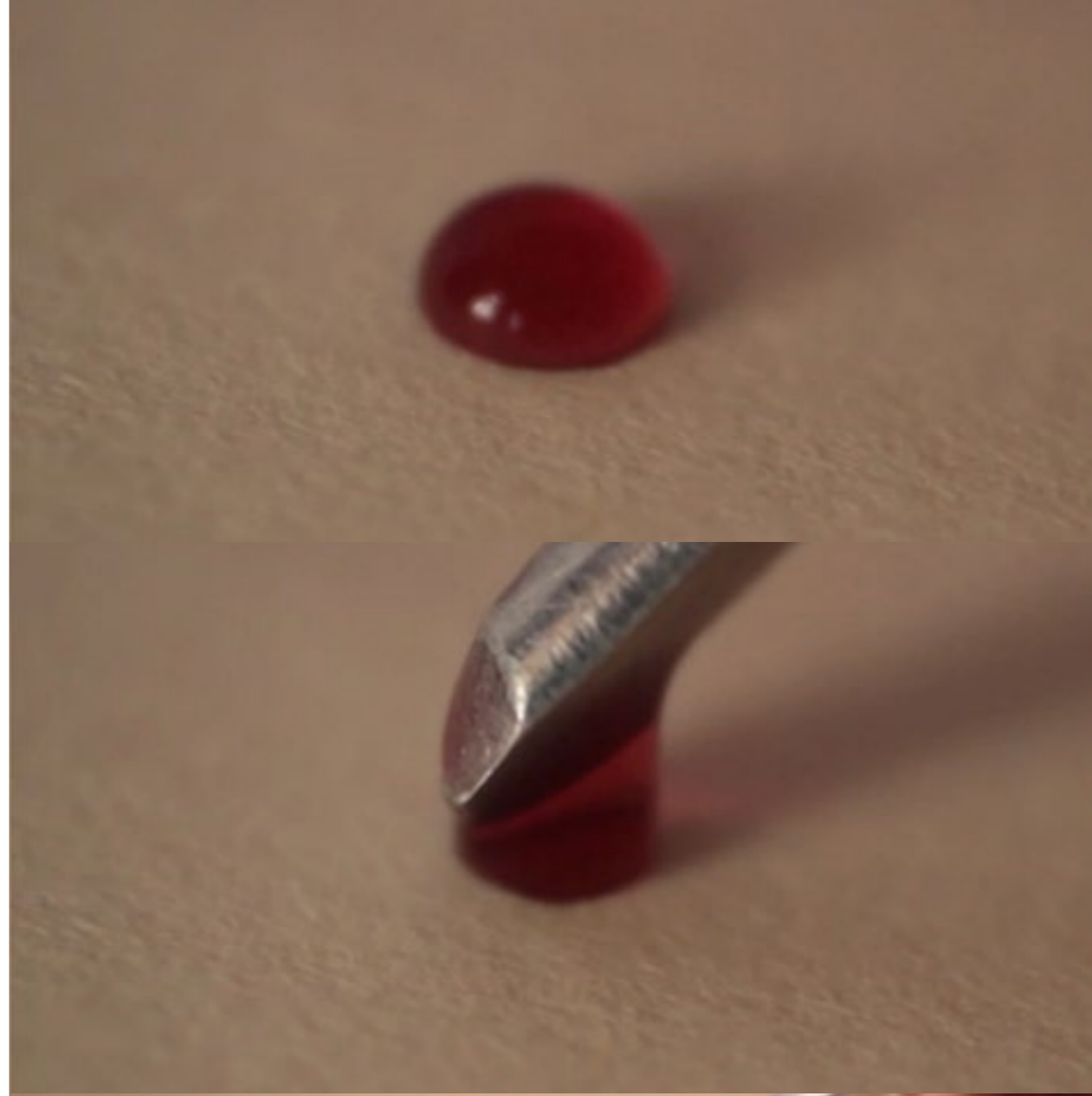
A Drop rendelkezik a jelet hagyás képességével. Hasított hegye kapillárisként képes felszippantani a folyadékokat, így vörösbor „tintába” mártva íróvesszőként működik.

A Drop vállalása kockázatos. Ha egy tárgy kiemelődik az alárendelt, másodlagos eszközök sorából, nem válik-e öncélúvá minden alkalmazott formai gesztus, nem válik-e túldimenzionálttá, s így végső soron önmaga paródiájává? Képes-e lenyűgözni, magasrendűvé, emelkedetté válni?

A teológus és vallástörténész Rudolf Otto szerint a szakralitásban az emelkedettséget nem művészi élmény, hanem elsősorban az istenivel, illetve magával az Istennel való találkozás gerjeszti. Ha a Drop képes megteremteni ezt az emelkedettséget egy palack bor elfogyasztásához asszisztálva, akkor talán módosíthatjuk Hamvas Béla bon-mot-ját:

végül is ketten maradnak, Isten és a dugóhúzó...

Drop

Szimbolikus tárgyat tervezni egy szuicid hajlamú, 21 éves amerikai költőnő egyetlen prózai munkája alapján – bizonyára nem általános formatervezési gyakorlat.

A Bell jar csaptelepe sem azért készült, hogy a regény „megtárgyiasítása” legyen; éppen ellenkezőleg, a feladat egy csaptelep tervezése volt, és ehhez csak kapóra jött az éppen akkor olvasott regény, a fiatal nő identitáskezesésének egyik kulcsműve.

A könyv tele szimbólumokkal – a címadó üvegbúra maga, mely a súlyosan terhelt, deprimált léleknek a börtöne, aztán az újra és újra visszatérő fürdés aktusa, mint a megtisztulás/újjaszületés gesztusa, sőt maga a víz is, mint különleges anyagi halmazállapot szimbolikus jellegű a regényben (szentelt víz, magzatvíz).

A csaptelep tervét részben éppen ez a felismerés szüli: a víz egyedi tulajdonsága, hogy szabadnak és formához nem kötötnék tűnik, de valójában extrém adaptivitása a kiszolgáltatottság maga, mert mindig annak a formájához és alakjához idomul, ami a keretet biztosítja számára.

A tervezett tárgy látszólagos puritán egyszerűsége valójában egy precízen átgondolt funkcionalitást, és szofisztikált szerkezeti megoldásokat tartalmaz.

Különbséget tesz a kétféle zuhany-csaptelep használat között (zuhanyzás/kádtöltés), de egyúttal egyesíti is a két funkciót.

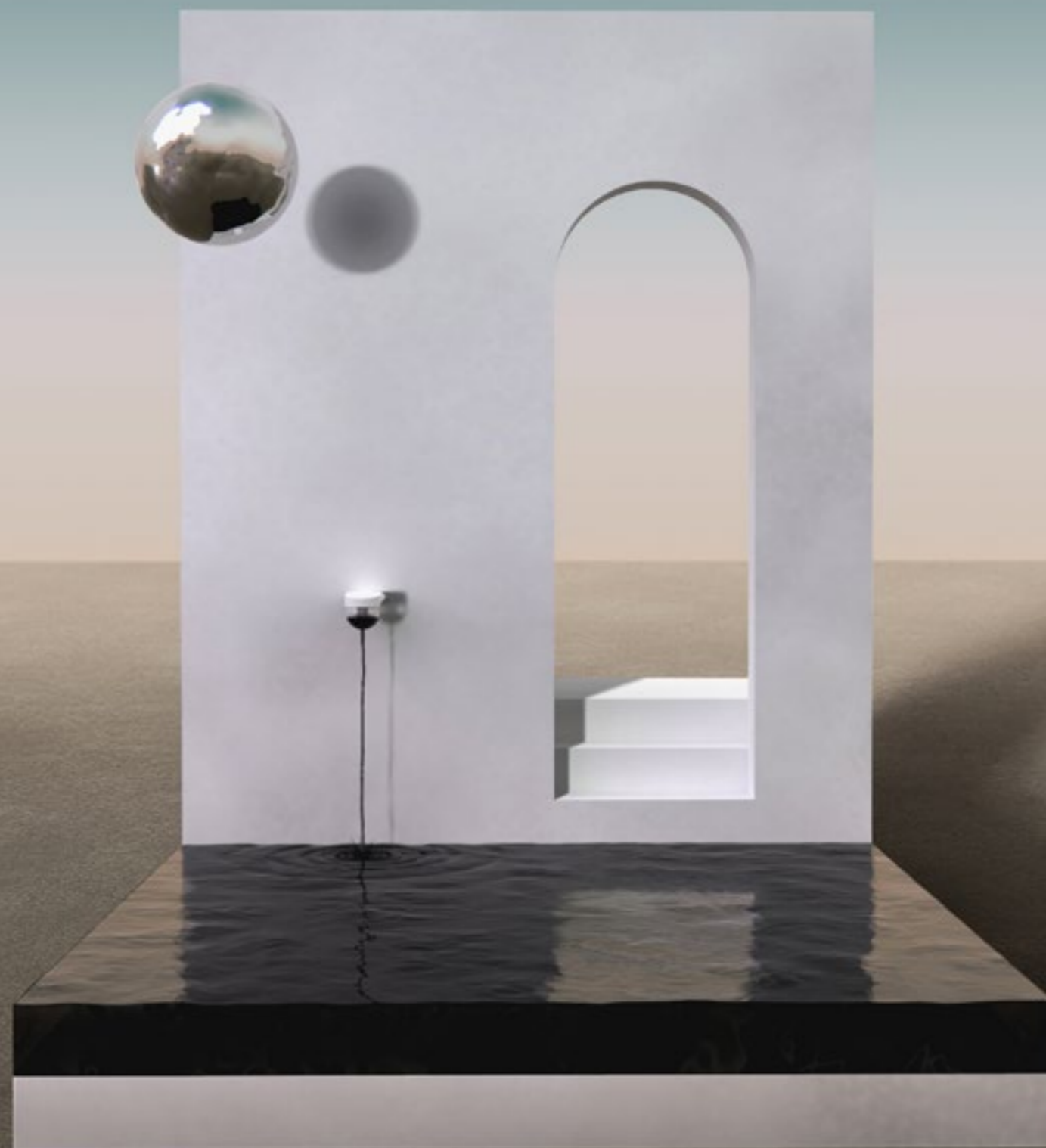
Ennek az érzékeny és technológiailag nehéz megoldásnak egy szimbolikus analógia a magyarázata. A hétköznapi, mindennapos zuhanyzás, a gyorsan csapódó vízszugarak tucatjai, megtisztulás helyett tisztálkodás: ez az élet praktikus oldala, kiszámítható és kissé kaotikus, amiben nincs idő az elmélyülésre, az önreflexióra.

Amikor pedig ezt a funkciót ellátó egységet, vagyis a zuhanyfejet belekényszerítjük egy statikus, rögzített állapotba, akkor a tucatnyi, száguldó vízszugarat egyetlené egyesítjük egy üvegburában, hogy azon átfolyva, mint megtisztító forrás töltse fel a kádunkat (anyaméhet).

Bravúros és unikális a falba rejtett zuhany gégecső, amelyhez hasonló megoldások léteznek ugyan, de ez a változat, amely burkolható beépítőkerethez integrálja a teljes csapszerkezetet, mindenképpen figyelemre méltó. Az itt bemutatott változat az eredeti, 2014-es munka továbbfejlesztése. Az újragondolás érettebb forma megoldásokat jelent, de semmiképpen nem érinti és változtatja meg az eredeti tervezői koncepciót. (Például finomodott, femininebbé vált a forma, ellensúlyozandó a zuhanyrózsák eredendően fallikus jellegét...)

A fejlesztés inkább annak szól, hogy a tervezői viszonyulás az eredeti felismerésekhez mitsem változott, ma is aktuális.

Bell jar

“Ahány fürdőkádban elnyújtóztam eddig, emlékszem az összes fürdőszoba-mennyezetre.”

Ó, Tervezőm! - mondja C-3PO, a Star Wars protokoldroidja, valahányszor a monoteista AI Istenéhez fohászkodik. A Calligaris Sorbetto széke nem tartalmaz mesterséges intelligenciát generáló áramköröket, de valószínűleg Istennek tekintené a tervezőt, ha az képes lenne halottaiból feltámasztani.

Erről szól a Phoenix: egy elégett, csonka székvező újjaszületéséről.

Újrateremtésnél azt az esélyt kapja meg a Tervező, hogy kijavíthatja az előző létforma hibáit. Ha a Sorbetto tűz által veszett el, olyan testet kap másodjára, amely tűzálló. Fémplaszt a fémvázon.

Az, hogy a fém hideg-rideg, testkontaktusra nem alkalmas, mert nem elég humánus, közhelyes megközelítés. Túlságosan általánosít.

Az anyag minőségének és mennyiségének kényes egyensúlyát kell megtalálni - ennyi a titok.

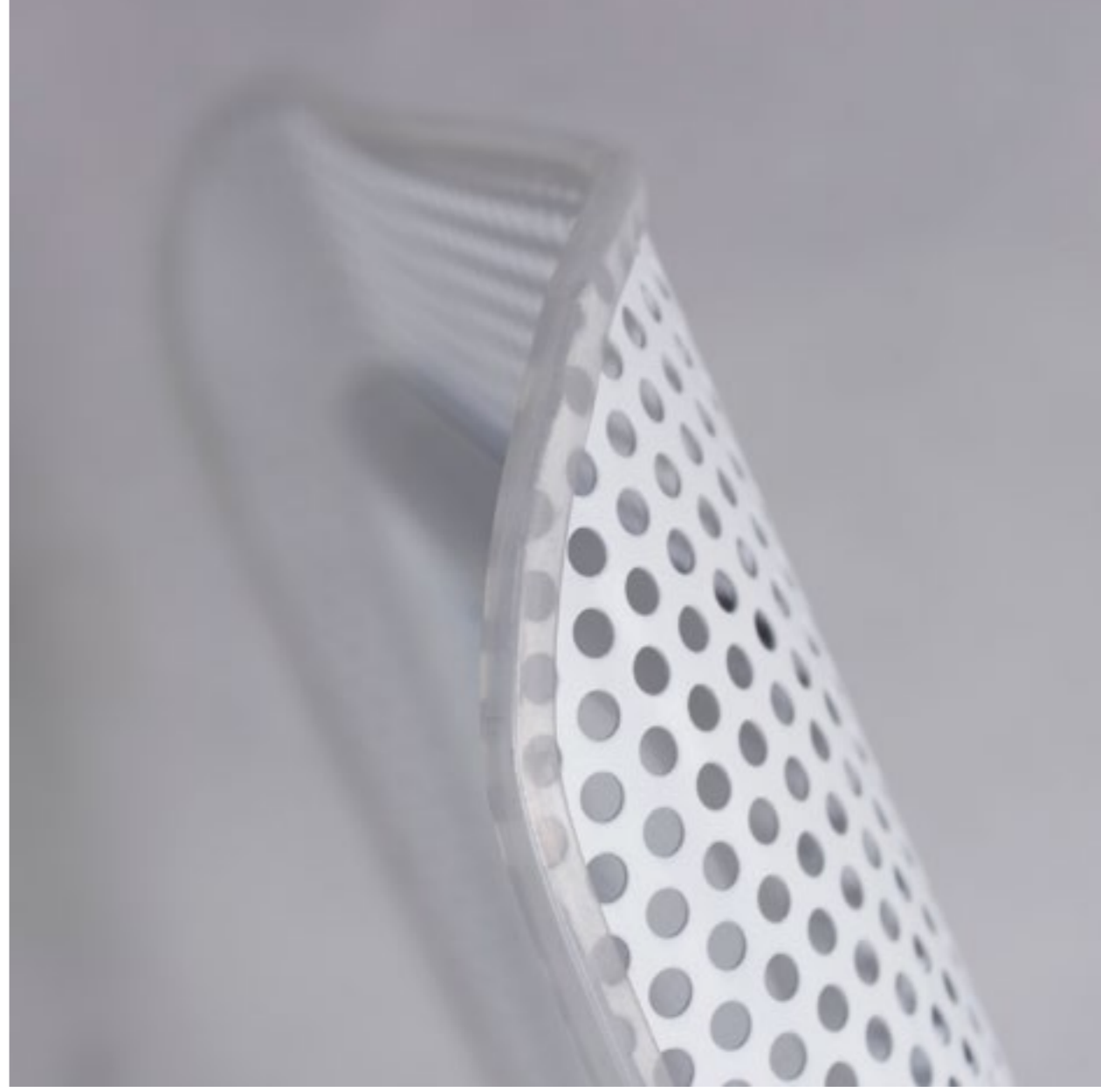
Egyetlen, törés- és élmentes, formára vágott, perforált acéllemez, nőiesen puha ívekkel hajlítva, rásimulva, alig érintve a csővázat, mint gyolcsba csavart Lázár – ennyi a titok.

Ámbár Lázár feltámadásának van egy gyengéje: később újra meghalt. A Phoenix viszont erre is választ ad: tiszta fémszerkezete teljesen újrahasznosítható...

Phoenix

MA I., 2017
konzulens: Juhász István, Kerékgyártó András
képek: Miletics Attila és saját

A Slit az áthatásokról szól.

Két lehetőség közös metszete. Az egyik egy belsőépítészeti tervezési megbízás, a másik egy egyetemi széktervezési feladat.

A Slit szék konkrét helyre lett szánva, egy olyan szerencsétlen sorsú és adottságú épületbe, amely társas lakóháznak épült, majd nyugdíjas otthon lett. Most éppen szállodaként működik, ennek az áttervezése volt a megbízás tárgya.

Az épületben alig használható, torz alakú, karakter nélküli terek, vendégszobák, étkező, lobby, recepció. Ezek erős belsőépítészeti gesztusokat kívántak, elemi geometriai formákat, színes, olykor harsány felületeket. Vázszerű fémbútorok törnek át a falakat, az épületszerkezetet, a funkciók áthatnának a helyiségek között. Ez a meghökkentő kialakítás lett volna hivatva ellensúlyozni az unalmat, a közepszerűséget, a diszfunkcionalitást. (A szálloda végül nem a tervek szerint épült át.)

Az egyetemi feladat kisszériás szék tervezése volt, előre gyártott, idompréselt, félkész rétegelt lemez palást felhasználásával, melyet a Plydesign Kft. biztosított.

Ebből a bükkfurnér borítású palástjából kiindulva kellett új "szabásmintát" (a préselést követő CNC megmunkálás során létrehozott formát) és vázszerkezetet tervezni, szabadon választott anyagok felhasználásával.

Slit

MA II., 2017,
konzulens: Juhász István, Kerékgyártó András
képek: Miletics Attila és saját

*

Ezekre alapozva a Slit végül egy formaképzési kísérlet is: lehetséges-e elemi geometriai formák használatával kényelmes ülőbútort alkotni. Mi történik, ha a lábváz (itt az épületszerkezetek analógiája) töri át a funkciót jelentő ülőpalástot, inverzeként a térben alkalmazott gesztusoknak?

A Slit palástja, amely éppen a kényelmes használhatóság határáig lett karcsúsítva, felhasad, hogy láttatni engedje a tartóvázát. A váz filigrán acélszelvényekből szerkesztve, határán az állékonyágnak.

Mintha a palást belesüppedne a vázba, vagy épp ellenkezőleg, amaz készülné feltörni, felszakítani a ráterített lemezhátyát.

Ez az áthatás, két lehetőség közös metszete – a hasíték. A határmezsgye, két eltérő nemű anyag, vagy szerkezet és funkció találkozási felülete a legizgalmasabb mindig - a belsőépítészetben is.

Egy szépművészeti alkotó személyes érintettsége a műben szinte elvárt a befogadó részéről. Mintha a mű hitelességének egyfajta záloga lenne a saját szenvedéstörténet.

Mi történik az alkalmazott művészetben? Jobb, hitelesebb, árnyaltabb, cizelláltabb lesz a tárgy, a bútor, ha a tervezője valójában saját, kicsi énjének, gyermekkori perszónájának tervezője? Ha most mindent, amire akkor megfogalmazhatatlanul vágyott, sóvárgott, amit hiányolt, képes belesűríteni a tárgyba? Öngyógyító gesztus-e az ajándék gyermekkori önmagunknak? A pszichoterapeuta szerint valószínűleg igen.

Ám a tárgy felől nézve, a használója oldaláról ennek alig van jelentősége, legfeljebb mint extra motivációs faktor számontartandó.

Az Odu ilyen tárgy.

Az én koncepcióm tulajdonképpen egy vallomás arról, hogy szerintem hogyan kellene egy gyerekhez viszonyulnunk, hogy könnyebbé tegyük számára ezt a nehéz életszakaszt. Célom, hogy megpróbáljam átértelmezni a műfajban uralkodó eszme- és arányrendszert.- vallja az alkotó.

Odu

MA I., 2018, csoportos feladat
konzulens: Juhász István, Kerékgyártó András
renderek: saját

Az átértelmezés komplex és mélyreható. Elsődleges üzenete, hogy nem ad teret az infantilizálásnak, sem arányában, sem anyaghasználatában, sem forma- vagy felületképzésében. Közben pedig mégsem kifestőnek tekinti használóját, hiszen az asztalvályúba helyezhető moduláris tárolók életkorokhoz, életszakaszokhoz rendelhető, akár játékokra, építkezésre is alkalmas egységek.

Vagy éppilyen érzékeny gesztus, a gyermeki személyiségfejlődésre való finom reflexió a fakorpusz mögé/főlé helyezett filc paraván, amely a rejtőzködés, a privát tér megteremtését teszi lehetővé.

Precíz a lapméret meghatározása is: kényes az egyensúly, hiszen az asztal nem lehet túl nagy és terjengős, mert az ellentmondana a jelenkori (gyerek)szoba méret-trendeknek.

Túl kicsi sem, mert akkor meg ellentmondásba kerülne egy másik tervezői döntéssel, hogy az asztal magassága normál, felnőtt léptékű. A lap hossza így a kisebb gyermek életében alkalmas egy második szék elhelyezésére is (szülő/barát), legyen szó akár közös játékról vagy később közös tanulásról, aztán a nagyobb gyerek/kiskamasz számára mint kényelmes és egyszemélyes asztalfelület marad meg.

Bátor döntés, hogy a bútor nyílt térbe helyezhető, azaz szakít az obligát fal-melletti telepítési elvárással.

A bűtor egészére jellemző a finom, diszkrét, nem hivalkodó vagy toladó attitűd, legyen szó akár az eszmei, szellemi megalapozásáról, akár a konkrét formázásról. Jellemző példája ennek az anyaghasználat. A tervező számára szemmel láthatóan küldetéses, hogy olyan anyagokat és úgy használjon a tárgyában, hogy minél gazdagabb taktilis élményeket biztosítson az asztal gazdájának. A matt, porszórt acélcső hűvös reszelőssége, az olajozott diófurnér és tömör fa selymessége és grafikussága, a vastag filcanyag tompa súlyossága, egyszerre puha és merevszálú szerkezete, az akasztó bőrfülek, vagy az asztallapra tervezett védőfelület, a linóleum tábla mind-mind közvetlen és eleven kapcsolatot jelentenek, talán magával az asztal lelkével. Mert e tárgynak gazdag a lelke, pont mint egy gyermeknek.

A zsúrkocsi ínyenceknek való bútor. Egy talány. Az sem biztos, hogy egyáltalán bútornak lehet-e nevezni. A kerekek miatt lehet, hogy inkább jármű. Vagy szállítóeszköz. Mindenesetre több köze van a talicskához, mint a biciklihez.

Az Értelmező Kéziszótár (Akadémiai Kiadó, Budapest, 1978) szerint: fn Kerekeken gördíthető (, kettős lapú) könnyű tálalóasztal.

Ez megnyugtató. Tehát akkor asztal vagy asztalszerű, ilyenformán mégiscsak felismerhető bútor.

Ha tálalóasztal, akkor fogyasztás. Étél, ital, miegymás. Ínyencségek. Ínyencfalatok.

Az O Trl ínyenceknek való.

Nemcsak a velejéig lecsupaszított szerkezet, az elemi geometriai formák, a sallangmentes, rafináltan puritán struktúra miatt. Ezekről még csak nagyvonalú és elegáns. Nemcsak az anyagában színezett, fekete MDF, mint anyaghasználat miatt, és mindez ráadásul bio olajozva. Ettől csak szokatlan és megdöbbentő.

Hanem hogy még lapra is szerelhető.

Ez olyan, mint a Kopi Luwak kávé output oldalán a cibetmacska perisztaltikájának ténye.

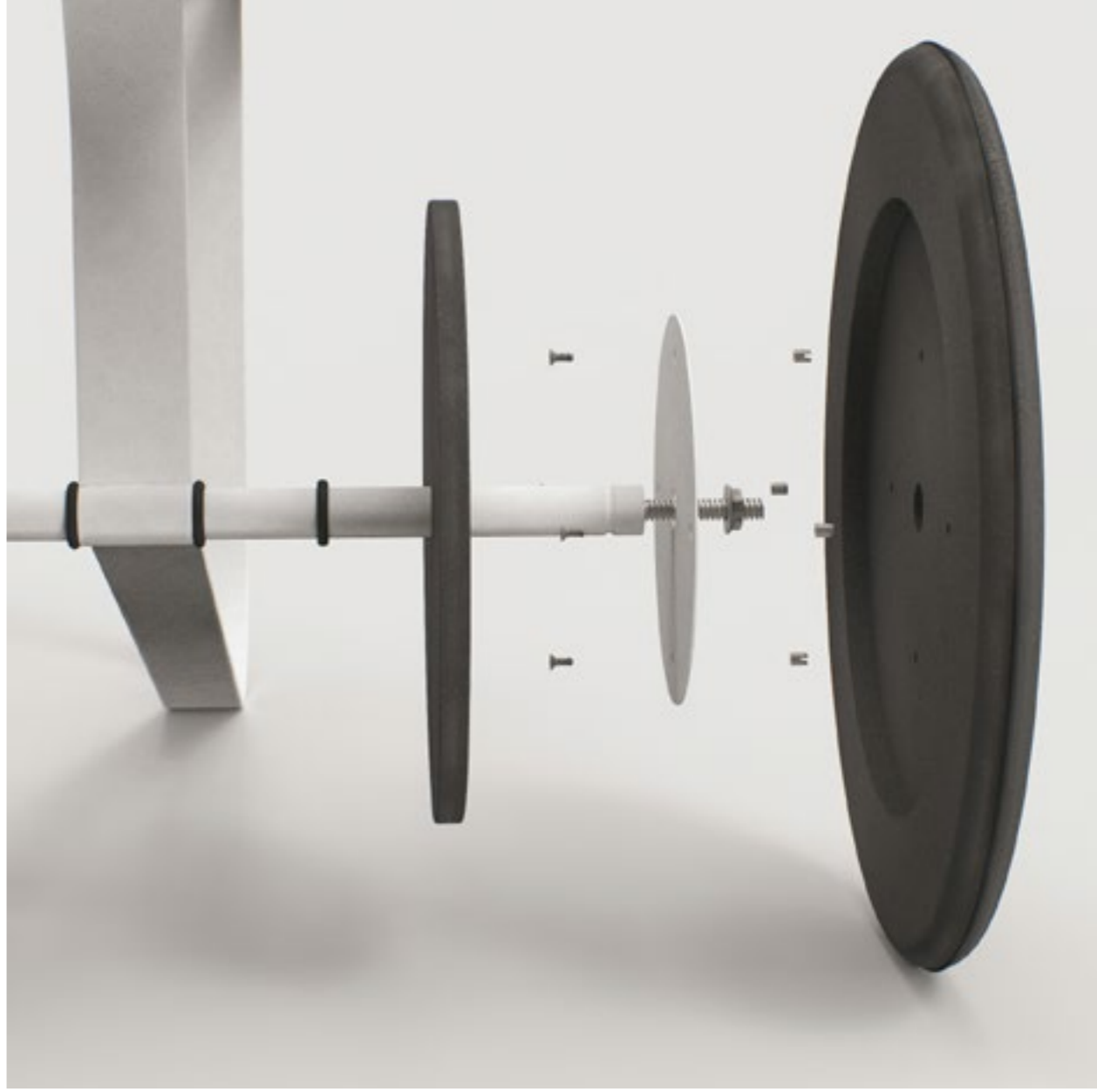
Nem tudom megítélni a hatását, mert még sosem ittam kávé, amely keresztülhaladt bárminek a béltraktusán, és viszkít, amit olyan, gördíthető tálalóasztalról szervíroztak, amely lapra szerelhető.

Az ínyenség valahol ebben lakik, azt gyanítom.

Mert az O Trl ínyenceknek való.

O trl

Megint egy erősen szimbolikus tárgy.

A szék kiemelt helyszínre tervezve, egy profi női kosárlabda csapat számára épülő sportsarnok VIP-helyiségébe, egy jellemzően és túlnyomórészt férfiak látogatta reprezentatív térbe.

Érdeemes lenne végigkísérni a tudatos formaalkotói folyamat állomásait, vázlatait, a megtalált toroid formából képzett, arra visszaható és reflektáló, logikus, egymásból következő és következtetett tervezői megoldások láncolatát, ha erre lenne itt hely és idő.

Most csak a ténymegállapítás marad: egy precízen következetes, tudatos, szuverén tervezői metodika tárgyasulása, megtestesülése a végeredmény.

A megtestesülés akár szó szerint is érthető: nehéz nem észrevenni a felvállalt antropomorfizáló absztrakciót, a medencecsontozat analógikus megidézését az ülőfelületen, és az unikális innovációt, a csontszövet porózusságát ideidéző mikrocellás alumíniumhab használatát.

Amilyen könnyednek és magától értetődőnek tűnik az ötlet, annyira különleges és újszerű. Még soha senki nem használta így ezt az alapvetően ipari felhasználásra alkalmazott anyagot.

Az a tervezői szerencse, hogy éppen a csapat névadó szponzora a fejlesztője ennek az anyagnak, de az már a tervezői tehetség, hogy meglátja ebben az éppen kapóra jövő tényben a lehetőséget.

Luna

Ahogy kapóra jött az alumínium, mint anyag is – ezüstös csillogása a holdfényvel rokonítja. Ez egyébként is konszenzusos: a nap az arany, a hold az ezüst fény szülője.

Ilyeténképpen közmegegyezés tárgya a hold, vagyis Hold neve is – istennő(k) az éjszakai égen: Artemisz, Szeléné, Hekaté vagy Diána, Luna, Trivia, holdfázisok, női létállapotok, szerepek megszemélyesítői.

Amint a profi sportolónő is egy szerep, egy létfázis. A női princípium az, ha van olyan egyáltalán, ami a nőknek tervező női tervezőt foglalkoztatja ebben a projektben, nemcsak a szűken vett tárgyban, hanem a térben, e tárgyunk teret adó környezetben is.

Pályáján ez az első alkalom, hogy – nagy elődökhöz (Le Corbusier, van der Rohe, Eames házaspár, Starck) csatlakozva – konkrét térbe tervezhetett konkrét mobiliát, próbára téve a tárgy érvényességét az aktuális, és a téren kívüli imaginárius, azaz „bárhol lehető” terekben.

A Magyar Állami Operaház a hazai építészettörténet egyik legfontosabb alkotása, a legendás XIX. századi építés, Ybl Miklós pályájának koronája, az egyik legértékesebb műemléképületünk. Évek óta tartó és lassan befejeződő felújítása a korszerűsítés és az eredeti állapot visszaállításának igénye kettős elvárása mentén valósul meg.

Megtisztelő a feladat, hogy tervezzon bútort a megújuló épület közönségforgalmi tereibe, de extrém nehéz is egyúttal. Hol a közös nevező korszerű, mai tervezői formanyelv, anyaghasználat, technológiák, kényelmi elvárások és az eredeti neoreneszánsz világhoz illeszkedő, stílusos, de nem anakronisztikus, harmonikusan esztétikus, de nem szépítő megoldások között?

Az itt bemutatott néhány darab a legjava egy jóval nagyobb merítésnek. Talán a háború óta nem fordult elő, hogy egy közintézmény ilyen mennyiségű és minőségű egyedi bútort kapott volna (egyelőre terv szintjén) Magyarországon. Ez egyúttal azt a tervezői vállalást is jelenti, hogy az általa létrehozott Opera Kollekciónak exkluzív marad, a tervek sehol máshol nem kerülnek felhasználásra.

Opera Collection

Az alábbi válogatás a kizárólag általam tervezett bútorokból áll.

A teljes projektre vonatkozóan
társtervezők: Bella Gábor, Czegle Fanni
Konzultáció: Zoboki Design & Architecture,
Kvarc építész stúdió
renderek: saját
2020-2021

De hol is lenne méltóbb helye egy Nagyböggő pihenőfotelnek, egy Cselló fotelnek, egy Brácsa karosszéknek, egy Zongora kanapénak, egy Orgona pihenőpadnak, egy Dob zsámoly kollekciónak, vagy a Kottaállvány imitációjú asztaloknak, ha nem a zene színházában, az Operaházban.

E bútorok kétségtelenül nem a reneszánsz bútorkészítési ideált testesítik meg, annál sokkal érzékibbek. Ha szimbolikusan akarnám elhelyezni a stílusok történetében, inkább rokokó kisasszonyokhoz hasonlítanám őket. Bájosak és visszafogottak, decensek, de közvetlenek.

Finom és gazdag részletek sora jellemzi őket, melyek azonban nem harsányak és rikítóak; közel kell menni hozzájuk, hogy az öntött rézlábak apró finomságai, a hímzések és tűzések kézimunkával készülő aprólékos részletei, a fényel játszó textíliák gazdagsága, a maratott rézlemezek freskószerű motívumai feltűnjenek és lekössék a figyelmünket. Haute Coutour a bútortervezésben.

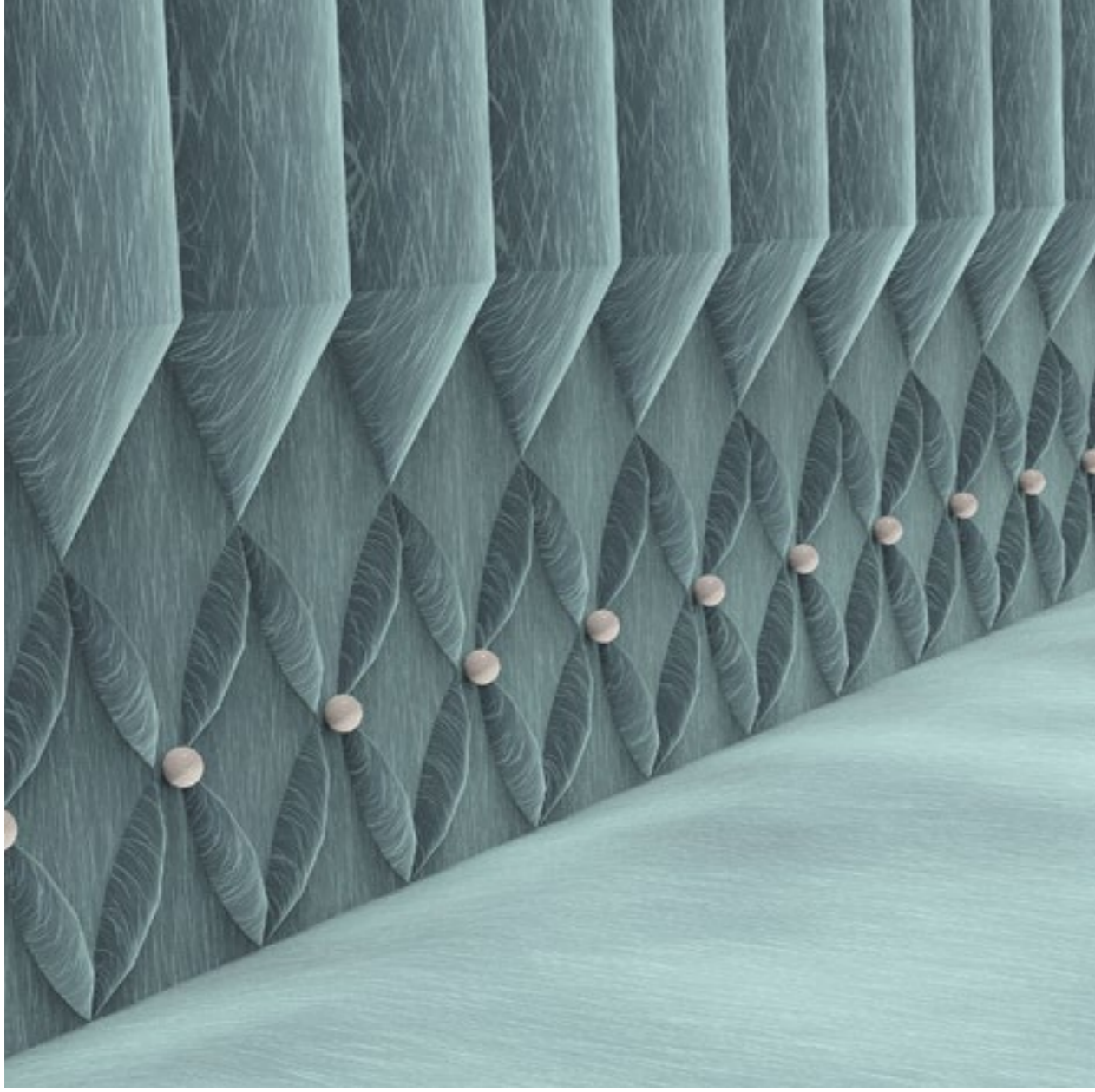
Az Ybl-i műépítészet, amely reneszánszabb az eredeti reneszánsznál, Lotz Károly, Székely Bertalan, Than Mór freskói, mind-mind egy mitikus, spirituális, szinte transzcendens élmény megteremtői és közvetítői. Ennek a kihívásnak akar megfelelni, méltó társukká válni ez a bútorkollekció.

A kollekciónévét a bonyhádi Zománcipari Művekben 1967 és 72 között izzó égetőkemencék ihlették.

Pontosabban a zománcművészek, a Bonyhádi Zománcművészeti Alkotótáborozók, a Bonyhádi Zománcművészeti Alkotótábor művészei, Lantos Ferenc meg a köre, Bak Imre, Gyarmathy Tihamér, Ficzek Ferenc, Pinczehelyi, Fajó, Kismányoki és a többiek.

Még pontosabban a tisztelgés vágya az ország első iparművészeti alkotótábor előtt, amelynek úttörő szerepe volt abban, hogy a zománc elhagyta hagyományos, öt-vösséghez kötődő iparművészeti funkcióját és ebből adódó jellegét.

Igen, talán ez az újjító szándék, ez a bátorság a leginkább példamutató és követendő: ahogy Lantosék a „Színes Város” ideájával kivitték az exteriőrökbe művészetüket, elmosva határt szép- és alkalmazott művészet között, a „Burnt Geometry” tárgyai visszahozták őket újraértelmezett valójukban az enteriőrökbe.

A hideg, kemény zománcú fémek textíliává transzformálódnak, a síkok téresülnek, plaszticitásuk csalafinta játékosága szinte trompe-l'œil jellegűt kölcsönöz nekik. Ez a „Dedas” család, közületeknek szánt kárpitos bútor kollekciónév, amúgy telis teli szerkezeti bravúrokkal, a kárpitos határait feszegetve, egyúttal innovatív szerkezet-építő elvekkkel fűszerezve.

Zománc is kerül a kollekciónévbe, nyomott acélgömbök felületén – ez „Roly-poly”, a lámpacsalád. Kettős inspiráció szülte, egyfelől a klasszikus „Keljfeljancsik” ihlették, erre utal az asztali lámpatest kibillent egyensúlyú tömege, de

az egykori táborozók (mára döntő többségükben elvesztett) téridomai, totemoszlopai, kvázi-szobrai is művészi előképei.

Síkok alkotják a „Vanishing cabinet” korpuszbútor családját. De megint egy, vagyis kettő új anyag beemelésével – anyagában színezett MDF lapanyagok szuper-környezettudatosan, bio-olajokkal felületkezelve, és ráimplikálva egy szintén régi-új fedőréteg, linóleum, vagyis egy lenolaj származék.

Végül a „Dad's fence” paravánjai, amely tárgyak talán a leginkább kilógnak a bonyhádiak hagyományából, ám az a szocio-kulturális háttér, amelyet megidéznek, mégis eszmei kapcsolatot támaszt közöttük. A tervezői játék azt a „gulyás-kommunista” hagyományt idézi, amelyben a fémsajtólással foglalkozó állami vállalatok környezetében rendre és országos léptékben feltűnnek a (gyárból hazalopott) lemezmaradékokból készített kerítések, kapuk. A hiány esztétikája ez, szó szerint és átvittven is.

Ahogy Lantosék tudatosan támasztották fel a Bauhaus szellemét 40-50 év elteltével, ugyanezzel a tudatossággal nyúl e tárgykollekciónév tervezője is az ő, és ezáltal a bauhausi örökséghez. Ez a valódi kapcsolódás – nem esztétizáló, dekorativitásban, visszaböfögött formái és klorit képletekben felidézett, molyirtó szagú muzeumkodás, hanem mély szellemi rokonság, felelősségvállalás, tervezői öntudat és szolgálat. New European Bauhaus, ahogy mostanában nevezni szokták.

Burnt geometry

renderek: saját
2021-2022

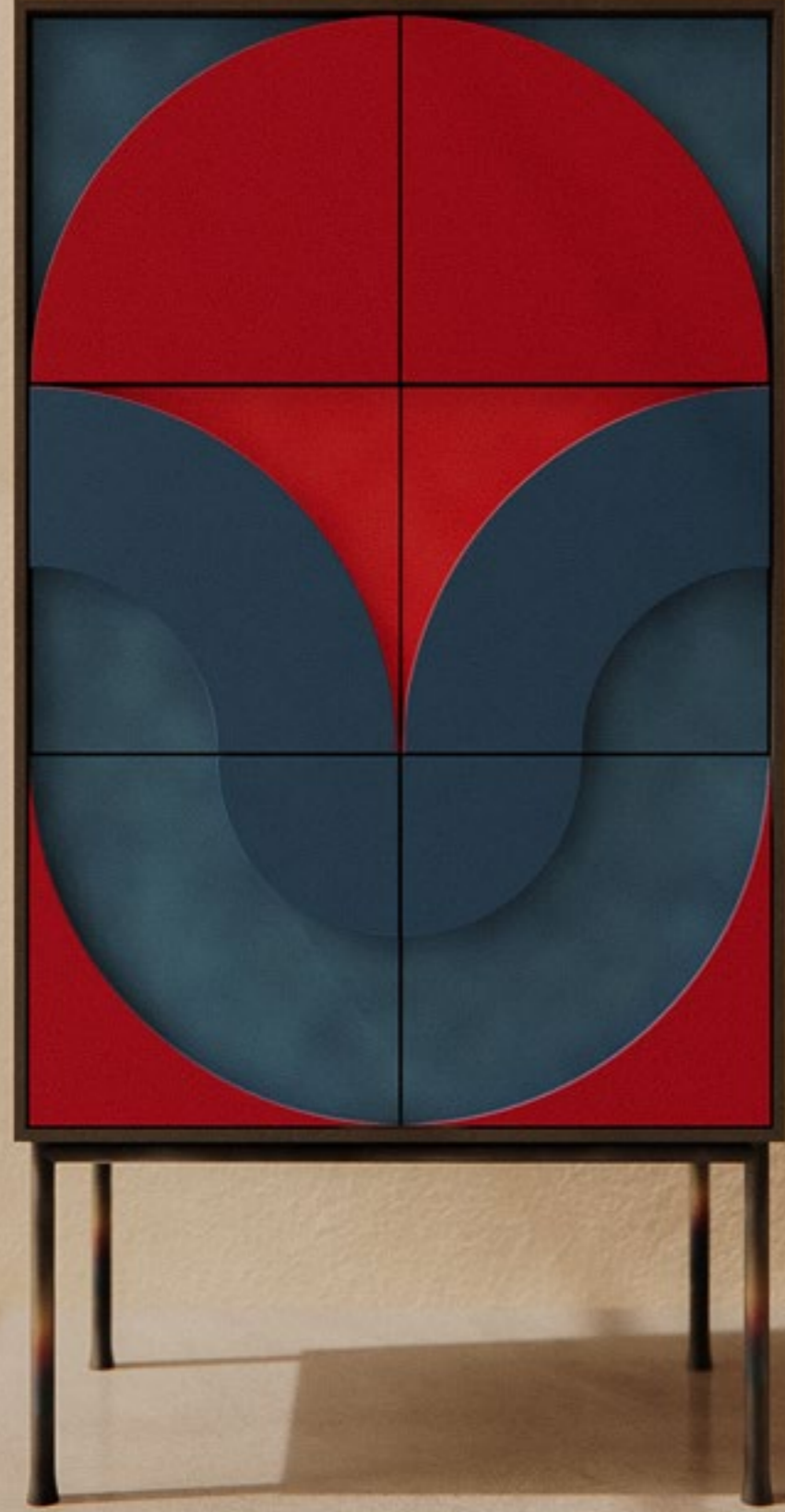

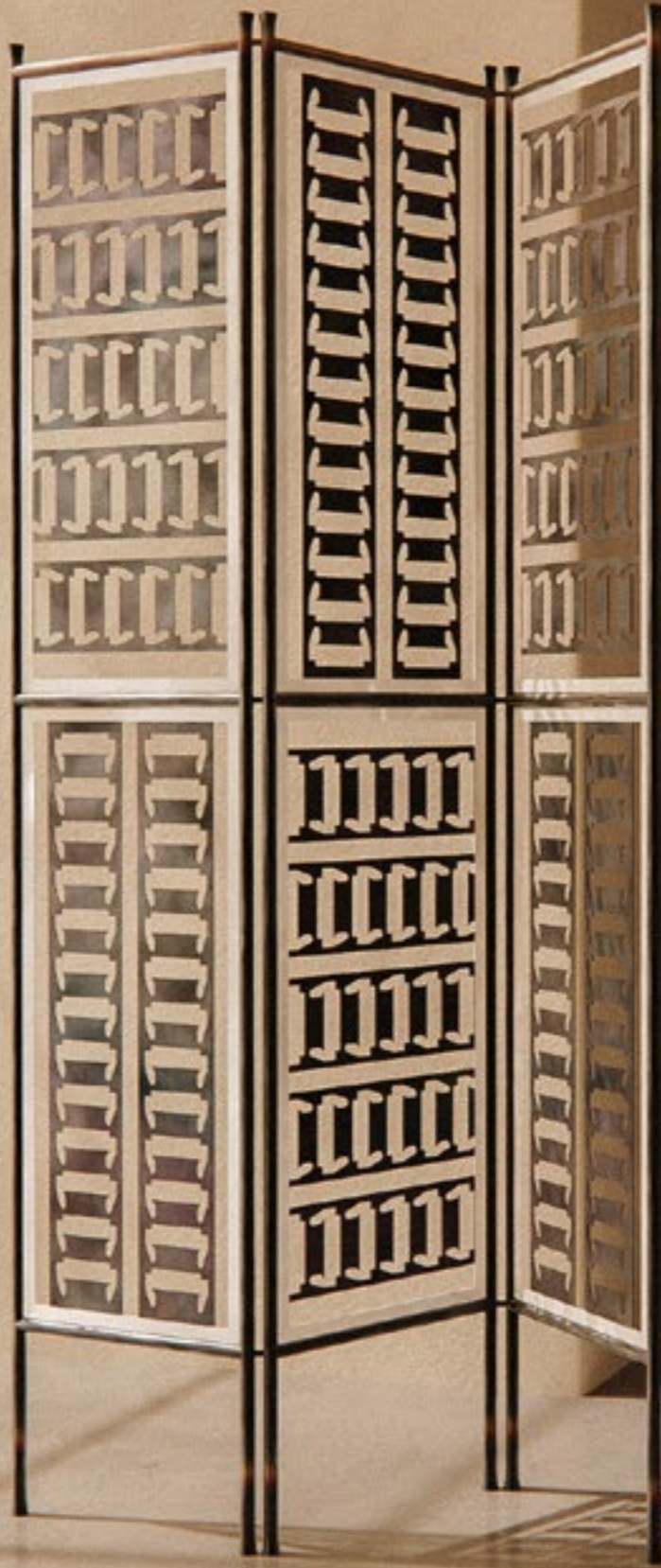

belsőépítészet

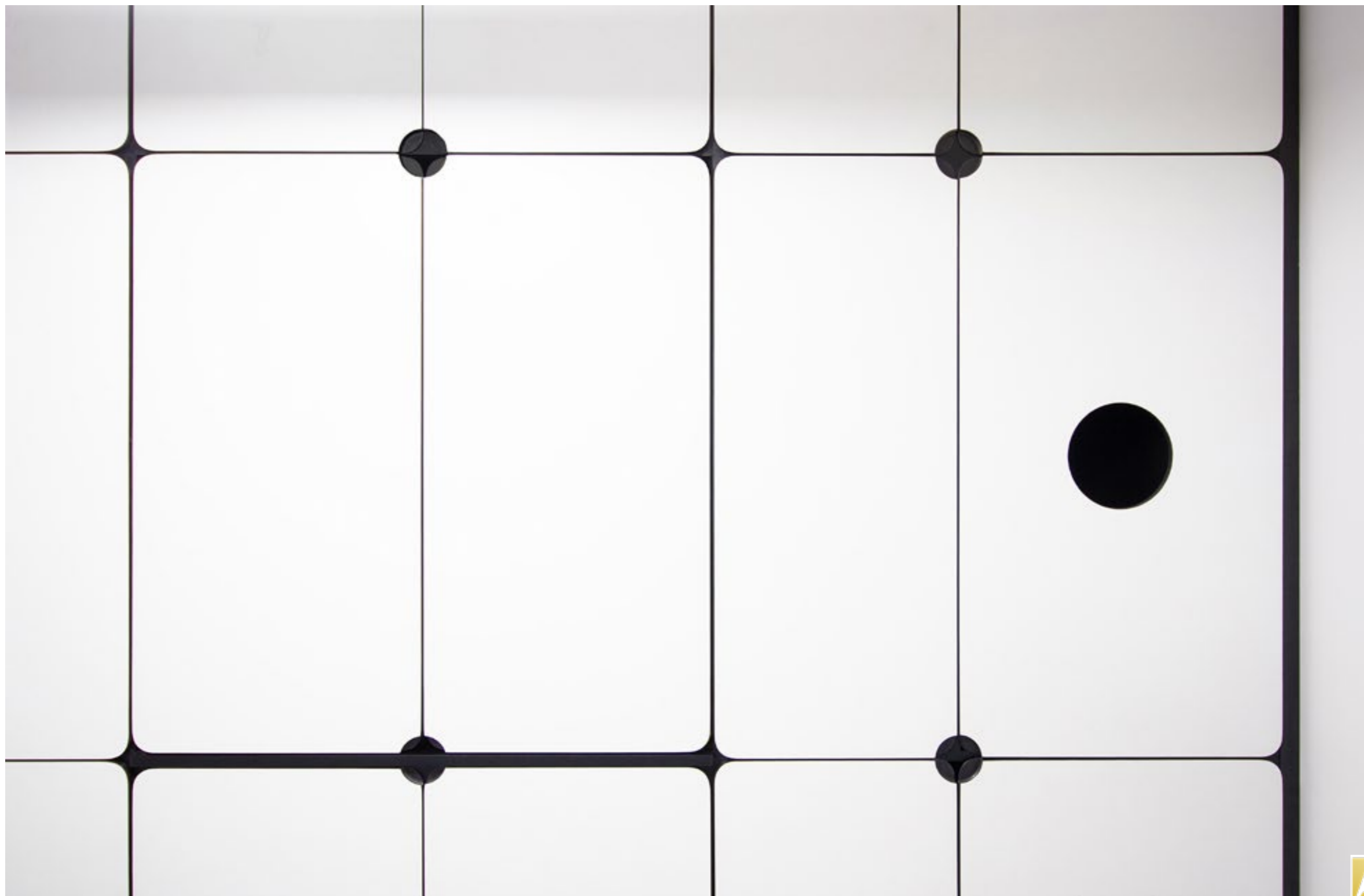

Sopron basket

SOPRON BASKET

100

BELSŐÉPÍTÉSZET

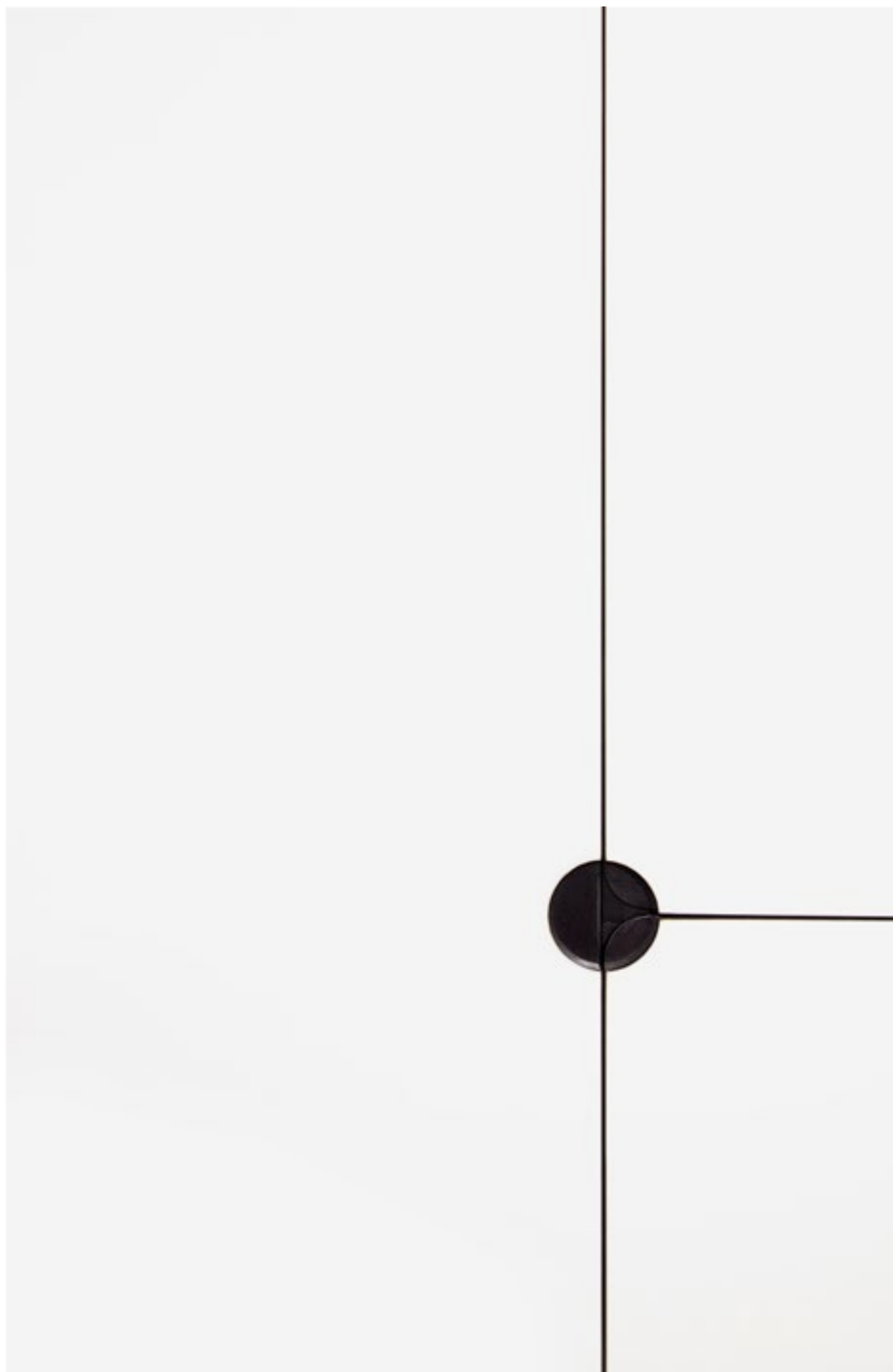
SOPRON BASKET

101

BELSŐÉPÍTÉSZET

Ha egy formatervező első belsőépítészeti kalandozását, próbálkozását nemzetközi és hazai díjak követik, az két dolgot jelenthet: az adaptív tehetséget, amely egy másik, számára addig kevésbé ismert tervezési terület saját, belső szempontrendszerének és szabályainak a gyors elsajátítását eredményezi, valamint azt, hogy a saját, formatervezési területének tervezésmetodológiai feltételrendszerével, szükségszerűségeivel zsigerig tisztában van és ennek hatókörét képes kiterjeszteni. Itt lényegileg azonos dolgokról beszélünk. Egy tervezői és tervezési módszerről, egy gondolkodási sémáról. Nem stílusról, hanem habitusról.

Ez természetesen nem jelenti azt, hogy ne lenne különbség egy tárgy, és egy komplex rendszer, egy belsőépítészeti objektum és annak részegységei megtervezésében.

Azonban ha ez a tervezői attitűd nem az ösztönösségre, az impulzivitásra épít, nem konceptuális, hanem analitikus, nem emocionális, hanem racionális, akkor kihasználható a helyes formatervezői gondolkodás: a születő megoldások következményei valaminek, logikus folyamánnyal feltárt viszonyrendszereknek és nem tetszőlegesen vagy hasraütésszerűen születnek meg.

Így születtek a Sopron Basket terei, és különösen a berendezési tárgyai, bútorai. És velük, általuk született a bútortervező is.

DVTK

DVTK

108

BELSŐÉPÍTÉS

DVTK

109

BELSŐÉPÍTÉS

Kétszer nem csak ugyanabba a folyóba nem léphetsz, de ugyanazt a kosárlabda-öltözőt sem tervezheted meg. Különösen, hogy az elsőhöz képest az új megbízás mintha egy szélesebb folyó volna.

Nagyobb tervezési terület, nagyságrendekkel nagyobb költségvetés, nagyobb megbízói ambíciók. Mégis, az alapvető kihívás ugyanaz: professzionális női sportolók, kosárlabdázók munkahelyének megtervezése, érvényes válaszok a korábban is feltett kérdésekre.

Ha az előző, a díjnyertes változat a futurisztikus sterilitásról szólt, akkor ez sokkal inkább a nőiség megélésének gazdagságáról, a nyíltan vállalt szexusról. Egy jellemzően maszkulin világban, ami a profi közönségsportoké, egy a nőiségnek szentelt szakrális hely megteremtése, az ephezoszi Artemisz templom reinkarnációja, benne korunk papnőivel, a sportolókkal.

Leírások: Bella Gábor

Roncsolt illusztráció: Vári János Hunor

★ -gal jelölt képek: Miletics Attila

Szerkesztés, képek és rendek:

Hevesi Annabella

